SANCTISSIMI IN CHRISTO PATRIS
ET DOMINI NOSTRI

BENEDICTI. XIII
PONT. MAX
CONSTITUTIO

Regulare & clauſtrale inſtitutum profeſſos omnino prohibens quacunque de cauſa tranſire ad profitendam regulam alterius ordinis, in quo regularis & clauſtralis obſervantia non vigeat: item cujuſcunque ordinis hoſpitalarii, aut militaris, vel etiam hoſpitalarii ſimul & militaris, licet in eis regularis & clauſtralis obſervantia vigeret. Facultas hujuſmodi tranſitus impoſterum concedendi reſervatur uni ſummo Pontifici, præterea nemini.

ROMÆ MDCCXXVI.

Typis Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ.

BENEDICTUS
EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

I.

Quid Tridentina Synodus, & Sanctus Pius V. statuerint de recipiendis ad professionem regularem.

Sessione xiv. *cap.* xi. *Sessione* xxv. *cap.* xix.

Const. lxxxix.

Licet sacra Tridentina Synodus, ut integritati disciplinæ regularium prospiceret, provido consilio statuerit, neminem cujuscunque ordinis Prælatum, vel Superiorem vigore cujusvis facultatis aliquem ad habitum & professionem admittere posse, nisi, ut in ordine ipso, ad quem transfertur, sub sui Superioris obedientia in claustro perpetuo maneat: & licet Pius Papa V. prædecessor noster Constitutionem ediderit, qua omnia privilegia abrogavit, quibuscumque ordinibus, monasteriis, hospitalibus, & locis piis olim concessa, excipiendi & retinendi Fratres, Monachos, Canonicos, aliosque, quamvis in ordine mitiori professos; prohibendo, ne illi imposterum ad habitum & professionem regularem admitterentur, etiamsi perpetuo manere & vivere deberent in claustro; nihilominus viri pietate & prudentia conspicui nobis exposuerunt, se longa experientia didicisse, nosque ipsi, qui, Deo favente, hac ipsa die regulare institutum Ordinis Prædicatorum in adolescentia professi fuimus, & adhuc profitemur, sæpe longo usu cognovimus, prædictas sanctiones & cautelas pro recta ordinum regularium disciplina, adversus calliditatem & malitiam hominum tuenda, parum sufficere. Siquidem compluries contigit, & in dies contingere videmus, quospiam, ordinis regularis, & claustralis institutum professos, deinde postquam illud apostasia deseruerunt, vel etiam aliquando sine apostasia, peculiares ob causas, ejusmodi transitus facultatem postulare & impetrare consuevisse a propriis Superioribus, se privilegium subditis suis regularibus eumdem transitum ad alias religiones concedendi, habere jactantibus; vel ejusmodi facultatem sibi dari procurare a S. R. E. Cardinalibus Legatis, vel ab ejusdem Ecclesiæ Cardinali majori Pœnitentiario, & non raro a

noſtræ civitatis Avenionenſis Vicelegato, vel ab alterutra ex Congregationibus venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negociis Epiſcoporum & Regularium præpoſita, & ſacri Concilii Tridentini interpretum. Quæ facultas transeundi ad profitendam regulam alterius religionis, in qua nulla vigeat clauſtralis & regularis obſervantia; vel in aliam religionem hoſpitalariam, aut militarem, vel hoſpitalariam ſimul & militarem, ubi etiam vigeat clauſtralis & regularis obſervantia, compluribus decretis earumdem Congregationum, & optimo ſtatui ordinum regularium maxime opponitur.

II.

Profeſſi ordinem regularem & clauſtralem prohibentur tranſire ad ordinem, in quo regularis & clauſtralis obſervantia non vigeat, atque etiam ad ordines militares, & hoſpitalarios, in quibus regularis & clauſtralis obſervantia vigeat.

Quare præcipua ſollicitudo noſtra erga omnes regularium familias, quas, veluti acies caſtrorum, ad excubias militantis Eccleſiæ ordinatas, magno & vere paterno amore complectimur, nos monet, ut præſenti Conſtitutione, in ſuo pleno robore & vigore perpetuis temporibus duratura, integriori eorumdem regularium diſciplinæ providentes, prædictam corruptelam evellere ſtudeamus. Itaque omnibus & ſingulis Regularibus, in quocunque regulari & clauſtrali ordine profeſſis, tranſitum ad quemcunque alium ordinem, in quo clauſtralis & regularis obſervantia non vigeat, poſt maturam hac de re habitam deliberationem, motu proprio, & ex certa ſcientia omnino prohibemus. Tranſitum etiam ad quemcumque ordinem hoſpitalarium, vel militarem, vel hoſpitalarium ſimul & militarem, etiamſi in hujuſmodi ordinibus clauſtralis & regularis obſervantia vigeret; ac etiamſi ageretur de apoſtata, vel non apoſtata, a primævo ſuo ordine ad ejuſmodi alium tranſire volente, pari modo prohibemus. Inſuper quibuſcunque Superioribus regularium, S. R. E. Cardinalibus Legatis, ejuſdem R. E. Cardinali majori Pœnitentiario, Nunciis Apoſtolicæ Sedis, Vicelegato Avenionenſi, utrique Congregationi Cardinalium, negociis Epiſcoporum & regularium præpoſitæ, ſacrique Concilii Tridentini interpretum, per præſentes tollimus, revocamus, & abrogamus quæcunque privilegia, auctoritates, facultates, & conſuetudines, ejuſmodi tranſitum concedendi cuicunque regulari clauſtrali, apoſtatæ, vel non apoſtatæ, quacunque de cauſa; quamvis etiam conſenſus, tam Superioris, in cujus ordine antea profeſſus fuerit, quam alterius Superioris, in cujus ordine novam profeſſionem emittere voluerit. Nobis autem noſtriſque ſucceſſoribus Romanis Pontificibus pro tempore exſtituris ſimiles conceſſiones penitus reſervamus, itaut imposterum

S.R.E.

S.R.E. Cardinales Legati, ejusdem R.E. Cardinalis major Pœnitentiarius, Nuncii Apostolicæ Sedis, Vicelegatus Avenionensis, prædictæque Congregationes in examine libellorum supplicum, hujusmodi transitus postulantium, hac de re nihil omnino decernere possint, nisi nostro vel Romani Pontificis pro tempore exstituri speciali rescripto, ejusmodi libelli supplices ad illos remissi fuerint: quo rescripto etiam obtento, nihilominus transitus facultatem, etiamsi causæ ejus concedendi summæ viderentur, nullo modo concedere valeant, nisi postquam nobis, & pro tempore exstituro Romano Pontifici, totius rei distincta & accurata relatio facta fuerit, & postquam a nobis ipsis, vel a Romano Pontifice pro tempore exstituro earumdem causarum pondus approbatum, & transitus facultas concessa fuerint.

III. Transitus regularium, non observata hac Constitutione, nulli & invalidi.

Eisdem vero præsentibus literis nostris quoscunque transitus, non observato ad unguem harum tenore, imposterum faciendos, nullos & invalidos fore & esse declaramus; Ordinariis locorum concedentes, vel ad illos extendentes eamdem facultatem procedendi in eos, qui deinceps, præsenti Constitutione non observata, ad alium ordinem transire ausi fuerint, quam Tridentina Synodus Ordinariis concessit *Sessione* VI. *cap.* III. in regulares extra monasteria vagantes, & crimina committentes.

Decernimus quoque, præsentes de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut quacunque ratione, tanquam fortasse contra alias Apostolicas, canonicasque sanctiones, jam pridem usu receptas, facientes, aut quovis alio quæsito colore, in jus & controversiam vocari, aut invalidari, ac ad terminos juris reduci, non posse; sed semper validas, efficaces, ac perpetuo duraturas: sicque in præmissis universis & singulis per quoscunque judices ordinarios, & delegatos, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ac causarum palatii Apostolici auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere; nec non irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

IV. Clausulæ derogatoriæ

Quocirca mandamus universis locorum Ordinariis, ut, quando, ubi, & quoties opus fuerit, easdem præsentes solemniter publicantes, eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistant, non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus

bus

bus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis quibuscunque: nec non ordinibus ejusmodi, etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis: privilegiis quoque, indultis, literis Apostolicis, eisdem ordinibus, illorumque superioribus, & fratribus, quomodolibet, etiam pluries concessis & approbatis: quibus omnibus & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, prohibitionis, decreti, mandati, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Idibus Februariis, pontificatus nostri anno secundo.

P. Cardinalis Prodatarius,

F. Cardinalis Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus

Lucas Martinettus.

Anno a Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Indictione quarta, die vero 19. mensis Februarii, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D.N. D. BENEDICTI, divina Providentia Papæ XIII. anno secundo supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum, Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ac aliis in locis solitis, & consuetis per me Franciscum Bartolottum Apost. Cursorem.

Nicolaus Cappellus Magister Cursorum.